

MILOŠ KNORR

VÁLEČNÍ VETERÁNI
NACISTICKÁ OKUPACE
HOLOCAUST
ČESKÁ MENŠINA V SSSR
ŘEHOLNÍCI
1968
CÍRKVE A CÍRKEVNÍ SPOLEČENSTVÍ
POLITIČTÍ VĚZNI
NORMALIZACE
1989

VÁLEČNÝ VETERÁN A ZPRAVODAJEC VE SLUŽBÁCH VLASTI

*„Viděl jsem tisíce nepohřbených těl.
V Normandii jsme zažili peklo.“*

Svou rodnou zemi miloval, přesto se s ní musel hned několikrát loučit. Zažil vylodění v Normandii, během druhé světové války pracoval jako zpravodajský důstojník pro Francouze i Brity. A když už se zdálo, že bude v Československu moci žít docela obyčejný život, přišel komunistický puč a Miloš Knorr státní hranice překročil na dlouhou dobu naposledy...

POPRVÉ MILOŠ KNORR NELEGÁLNĚ PŘEKROČIL HRANICE, KDYŽ MU BYL JEDEN MĚSÍC

Už samotný příchod Miloše Knorra na svět byl pro jeho další osud tak trochu příznačný. Jeho rodiče se vzali těsně před první světovou válkou, otec pak musel odjet do Itálie na frontu a maminka se v moravských Ivančicích, kam se přivdala, cítila sama.

„Její bratr byl vojákem a pracoval na hranicích s Polskem, tak za ním odjela. Otec tam pak za maminkou přijel na dovolenou a stvořil mě,“ vzpomínal Miloš Knorr.

Když jeho maminka zjistila, že je v očekávání, rozhodla se pro porod v Ostravě. Miloš přišel na svět 20. září 1918 a pak se s matkou vrátil zpátky do Polska. Dlouho tam ale nepobyli. „Na konci války vypukly nepokoje a skupina českých vojáků nás odvezla zase zpátky do Československa.“

Bylo to vůbec poprvé, kdy pan Miloš Knorr nelegálně překročil hranice, jen asi měsíc po svém narození.

Dětství prožil v Ivančicích, i když už jako osmiletý sám vycestoval do ciziny. „Otec i máti zastávali názor, že by mladí měli poznávat svět. Na dva měsíce mě poslali do Německa. První noc jsem brečel, ale když pro mě pak přijeli, tak jsem zase nechtěl domů,“ usmíval se během vzpomínání pan Knorr.

Během studiu na gymnáziu se podíval ještě do Rakouska, později i do Francie. Víc než k cestování ho to ale už od mládí táhlo k armádě. „Líbily se mi uniformy a vojáci. Chtěl jsem se dostat k jezdeckvu. Ale k tomu každý potřeboval protekci.“

Paní Knorrová se proto vydala za svým bývalým spolužákem s neobvyklou prosbou. „Řekla mu: ‚Ten můj kluk chce do armády. Mohl bys pomoci?‘ A on na to: ‚Proč bych měl?‘ Tak maminka povídá: ‚Poslyš, víš, jak jsem tě nechala opisovat?‘ Tak takhle to zařídila a já jsem nastoupil do školy do Pardubic.“

ÚPRK PŘED VÁLKOU DO VÁLKY

Záložní důstojnickou školu absolvoval jako premiant, ačkoli mezi jeho spolužáky nechyběli hoši z vysoce postavených rodin. Zřejmě i proto jej nakonec přijali i na Vojenskou akademii v Hranicích.

Válečný veterán
a někdejší zpravodajec
Miloš Knorr

Miloš Knorr
před válkou
jako dragoun

